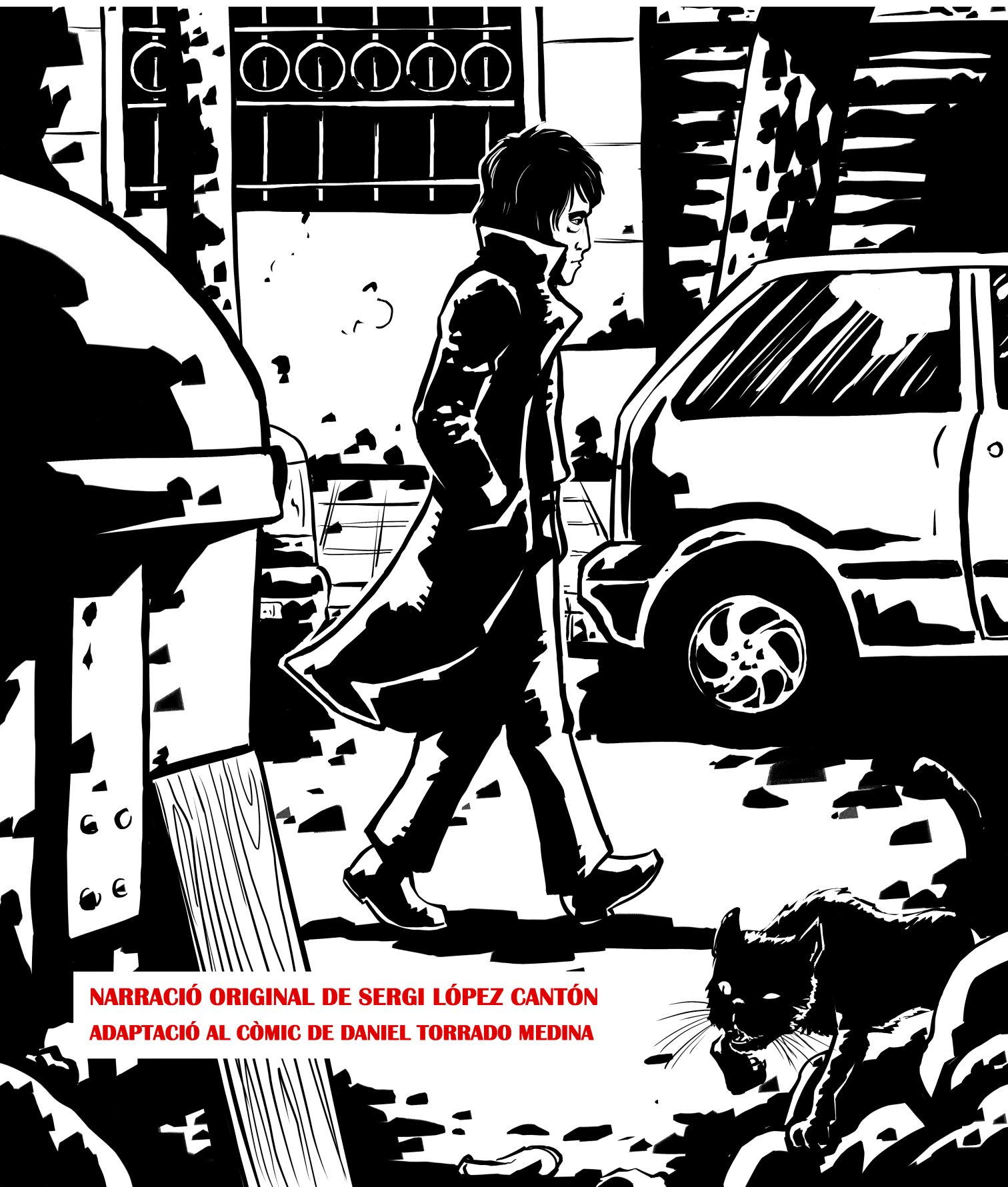

ELS FANTASMES DE LA GLADIS

NARRACIÓ ORIGINAL DE SERGI LÓPEZ CANTÓN
ADAPTACIÓ AL CÒMIC DE DANIEL TORRADO MEDINA

EREN DOS QUARTS DE SIS DE LA MATINADA I EM TROBAVA SOL AL CARRER, EN UNA IMMENSA SOLEDAT, TRET D'UN GAT VELL I TORT QUE PERSEGUIA UNA RATA QUE FUGIA PER ENTRE MIG DE LES ESCOMBRARIES. M'HAVIEN TANCAT TOTS EL BARS I PORTAVA UN ULL DE VELLUT A CAUSA D'HAYER ENSOPEGAT AMB EL PUNY D'UN CAMBRER AL QUE NO HAVIA PAGAT.

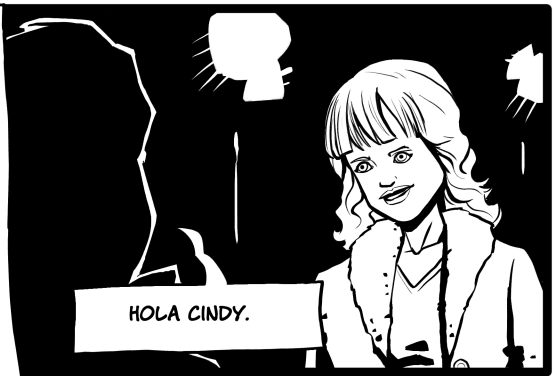

SI, ESTAVA BORRATXO EN MIG DE LA NIT I NO SABIA COM ORIENTAR-ME PER ARRIBAR A CASA. DE SOBTE, MENTRE JO ESTAVA DISCUTINT AMB UNA FAROLA SOBRE EL RESULTAT DEL BARÇA-PARIS ST. GERMAIN, UNA DOLÇA VEU EM VA CRIDAR.

EI TONI!
BORRATXO
UNA ALTRE
VEGADA,
EH?

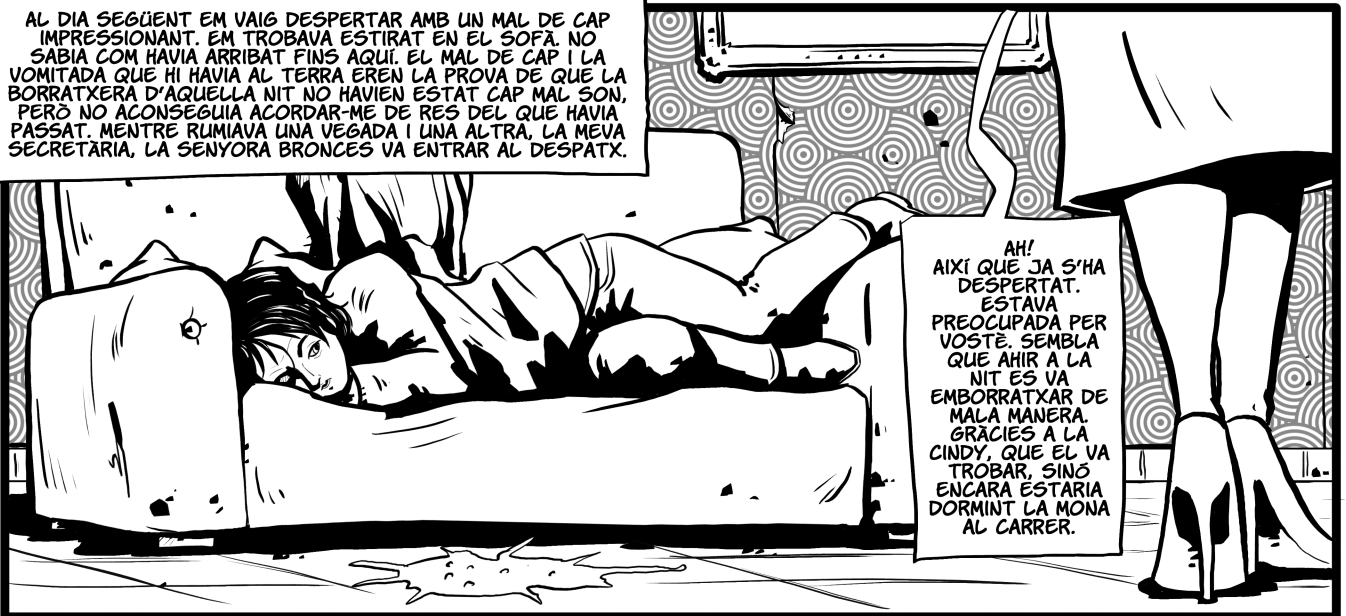
EM VAIG GIRAR, ERA LA CINDY, UN TRAVESTI QUE VIVIA AL MATEIX EDIFICI QUE JO I QUE SEGURAMENT ACABAVA DE FER LA SEVA ACTUACIÓ AL NIGHT CABARET CLUB. ABANS ES DEIA JALUME I ES VA CANVIAR EL NOM PER MOTIUS DE TREBALL I HORMONALS QUE NO CAL QUE DIGUI. DE FET PER QUALSEVOL QUE NO EL CONEIXES HAURIA PASSAT PER UNA ESVELTA NOIA DE CABELLS ROSSOS.

HOLA CINDY.

DESPRES VAIG CAURE I NO M'ACORDO DE RES MES.

AL DIA SEGÜENT EM VAIG DESPERTAR AMB UN MAL DE CAP IMPRESSIONANT. EM TROBAVA ESTIRAT EN EL SOFÀ. NO SABIA COM HAVIA ARRIBAT FINS AQUI. EL MAL DE CAP I LA VOMITADA QUE HI HAVIA AL TERRA EREN LA PROVA DE QUE LA BORRATXERA D'AQUELLA NIT NO HAVIEN ESTAT CAP MAL SON, PERÒ NO ACONSEGUIA ACORDAR-ME DE RES DEL QUE HAVIA PASSAT. MENTRE RUMIAVA UNA VEGADA I UNA ALTRA, LA MEVA SECRETARIA, LA SENYORA BRONCES VA ENTRAR AL DESPATX.

AH!
AIXI QUE JA S'HA DESPERTAT.
ESTAVA PREOCCUPADA PER VOSTÈ. SEMBLA QUE AHIR A LA NIT ES VA EMBORRATXAR DE MALA MANERA. GRÀCIES A LA CINDY, QUE EL VA TROBAR, SINÓ ENCARA ESTARIA DORMINT LA MONA AL CARRER.

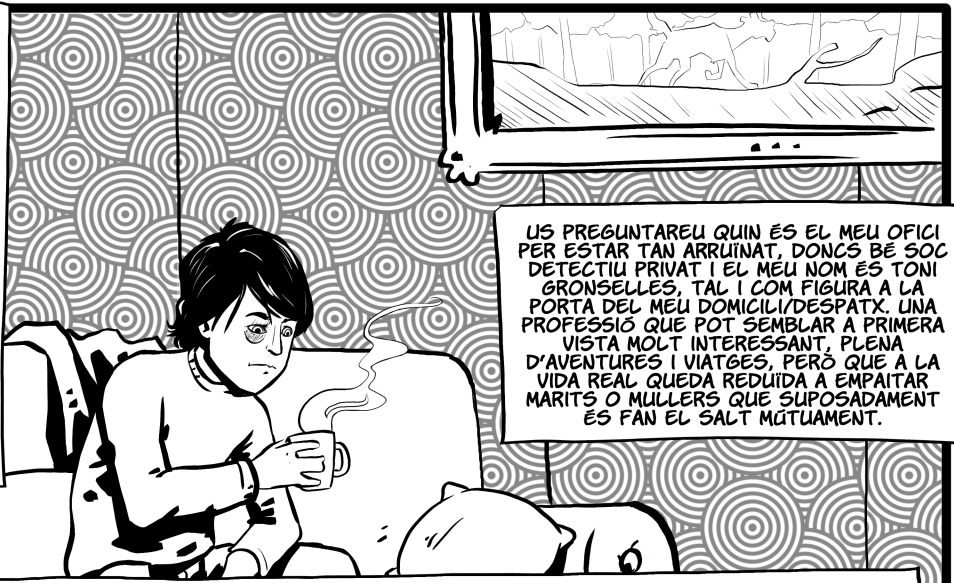
COM HE ARRIBAT FINS AQUI?

BÉ, DONCS LA CINDY, DESPRÉS QUE VOSTÈ ES DESMAIÉS, EL VA PORTAR FINS L'OFICINA, LI VA AGAFAR LES CLAUS, VA ENTRAR AL DESPATX I EL VA ESTAR CUIDANT FINS QUE JO HE ARRIBAT.

ÉS UNA BONA NOIA AQUESTA CINDY.

EM VAIG INCORPORAR I VAIG VEURE COM LA SENYORA BRONCES PORTAVA A LES MANS UNA INFUSIÓ D'HERBES BEN CALENTA. MENTRE LA PRENIA, ELLA CONTINUAVA PARLANT I NARRANT LA CONVERSA AMB LA CINDY. LA VERITAT ES QUE ARA NO L'ESCOLTAVA I ESPERAVA QUE S'ANÉS, PERQUÈ EL MÉS SEGUR ERA QUE FINALITZÉS DEMANANT-ME ELS DINERS QUE LI DEVIA DES DE FEIA UNS QUANTS MESOS. SI HAGÜES TINGUT ELS DINERS LI HAGÜES PAGAT, PERÒ EL CAS ES QUE JA PORTAVA UN TEMPS SENSE QUE NINGÚ ENTRÉS PER LA PORTA DEL DESPATX PER DEMANAR ELS MEUS SERVEIS I ENCARA NO ME'N RECORDAVA DE LA COMBINACIÓ DE LA MEVA GUARDIOLA EN FORMA DE PORQUET.

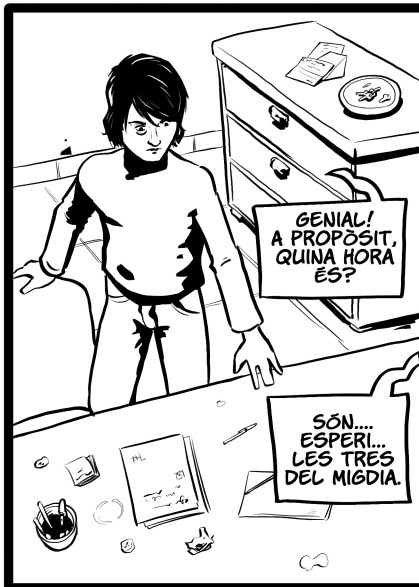
US PREGUNTAREU QUIN ES EL MEU OFICI PER ESTAR TAN ARRUINAT, DONCS BÉ SOC DETECTIU PRIVAT I EL MEU NOM ES TONI BRONSELLES, TAL I COM FIGURA A LA PORTA DEL MEU DOMICILI/DESPATX. UNA PROFESSIÓ QUE POT SEMBLAR A PRIMERA VISTA MOLT INTERESSANT, PLENA D'AVENTURES I VIATGES, PERÒ QUE A LA VIDA REAL QUEDA REDUÏDA A EMPAITAR MARITS O MULLERS QUE SUPOSADAMENT ES FAN EL SALT MÛTUAMENT.

ELS DINERS QUE VAIG REBRE D'UNA HERÈNCIA D'UN ONCLE QUE NI TAN SOLS VAIG ARRIBAR A CONÈIXER ELS VAIG FER SERVIR PER MUNTAR AQUEST NEGOCI I PAGAR EL LLOGUER DEL LOCAL. JA FA DOS ANYS QUE MI DEDICO I ENCARA NO EM GUANYO LA VIDA AMB SUFFICIÈNCIA. AMB ELS PRIMERS CASOS QUE VAN ARRIBAR A LA MEVA OFICINA VAIG PODER SOBREVIVRE UN ANY I MIG, PAGANT-LI EL SOLI A LA SENYORA BRONCES, ÈS CLAR. PERÒ AQUESTS ÛLTIMS SIS MESOS NO HA ENTRAT NI UNA RATA AL DESPATX.

DE COP, EM VA SEMBLAR SENTIR A LA MEVA SECRETARIA QUE UNA TAL SENYORETA GLADIS HAVIA TRUCAT DEMANANT PER MI.

LI HE DIT QUE VINGÜES A VEURE'L A PARTIR DE LES SET DE LA TARDA.

GENIAL! A PROPÒSIT, QUINA HORA ÈS?

SÓN.... ESPERI... LES TRES DEL MIGDIA.

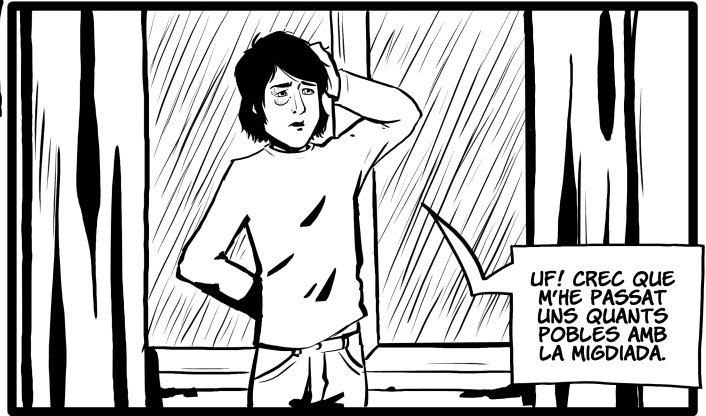
QUÈ? TAN TARDA?

SI HOME, QUÈ ES PENSA, SI NO S'HAGÜES EMBORRATXAT AHIR I PERDUT ELS DINERS QUE LI QUEDAVEN, ARA ESTARIA MENJANT-SE UN ENTREPÀ DE XORIGO I JO NO TINDRIA QUE PASSAR TANTA FAM.

DESPRÉS DE DIR AIXÒ VA SORTIR DEL DESPATX I VA TANCAR LA PORTA DE COP. LA VERITAT ÉS QUE JO NO TENIA GENS DE GANA, AIXÍ QUE VAIG ABAFAR L'ÚNIC XICLET QUE TENIA SOTA LA TAULA, QUE NO TENIA CAP ESCARBAT ENGANXAT I MENTRE MASTEGAVA EM VAIG TORNAR A DORMIR.

HOME, JA ESTÀ BÉ DE TANT DORMIR. LA SENYORETA GLADIS DEU ESTAR A PUNT D'ARRIBAR, JA SON TRES QUARTS DE SET.

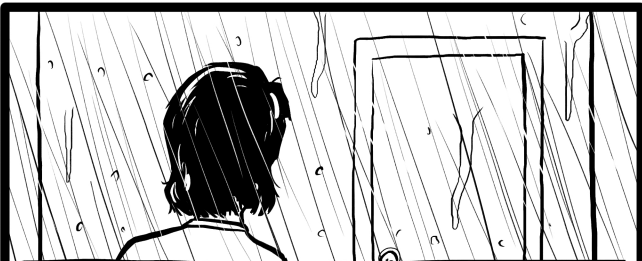

UF! CREC QUE M'HE PASSAT UNS QUANTS POBLES AMB LA MIGDIADA.

MENTRE ESPERAVA, VAIG CONTINUAR AMB EL XICLET PENSANT SI SERIA O NO UN CAS IMPORTANT. A FORA S'ESTAVA FENT FOSC I HAVIA COMENÇAT A PLOURE. VAIG MIRAR PER LA FINESTRA I EN AQUELL MOMENT UNA DONA, QUE PODRIA SER LA MEVA CLIENTA, CORRIA CAP EL PORTAL DE L'EDIFICI

ÉS CLAR, QUE TAMBE PODIA SER LA CINDY. LA FOSCOR HAVIA CAIGUT AMB LA PLUJA SOBRE LA CIUTAT DE BARCELONA. PER SI DE CAS, EM VAIG DESFER DEL XICLET, SITUANT-LO AL MATEIX LLOC D'ON L'HAVIA TREURE.

EL TIMBRE DE LA PORTA VA SONAR, PER TANT, SEGUR QUE ERA LA MEVA CLIENTA, PERQUE LA CINDY TENIA CLAUSS DEL DESPATX. VAIG INTENTAR RECORDAR EL SEU NOM, PERÒ NO EM VENIA AL CAP. ESTAVA NERVIÓS. VAIG SENTIR LA VEU DARRERA LA PORTA I HEM VA SEMBLAR QUE TENIA UN LLEUGER ACCENT ESTRANGER.

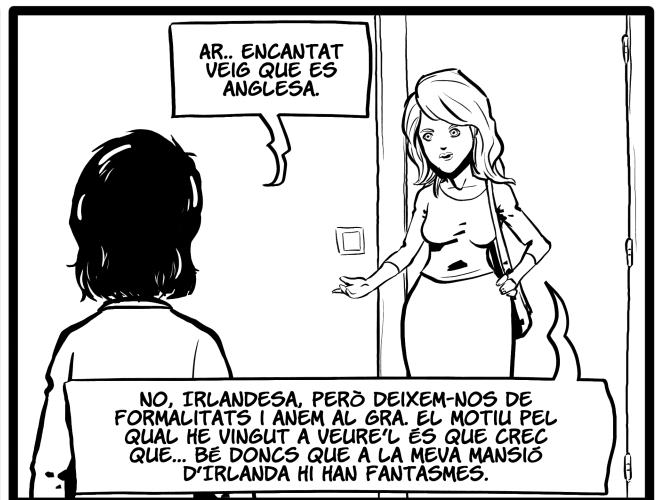
EL COR EM BATEGAVA A CENT VEGADES PER SEGON I QUAN LES GOTES DE SUOR EM QUEIEN PEL FRONT, LA PORTA ES VA OBRIR. UNA NOIA DE PENETRANTS ULLS BLAUS I CABELLS DAURATS COM UN TRESOR DE CONTES DE FADES I AMB MÉS CORBES QUE UNA CARRETERA DE MUNTANYA VA ENTRAR, ACOMPANYADA DE LA CRIDANERA DE LA SENYORA BRONCES.

NO PODIA ARTICULAR PARAULA, BOCABADAT PER LA BELLESA DE LA SENYORETA GLADIS, NI TAN SOLS LA VAIG SALUDAR. VA SER ELLA LA QUE ES VA PRESENTAR DESPRÉS DEL MEU INTENT FALLIT DE PRONUNCIAR RES INTEL·LIGIBLE.

ER.. AR.. UR...
HOLA
SENYORETA...

GLADIS,
SENYORETA
GLADIS.

AR.. ENCANTAT
VEIG QUE ES
ANGLESA.

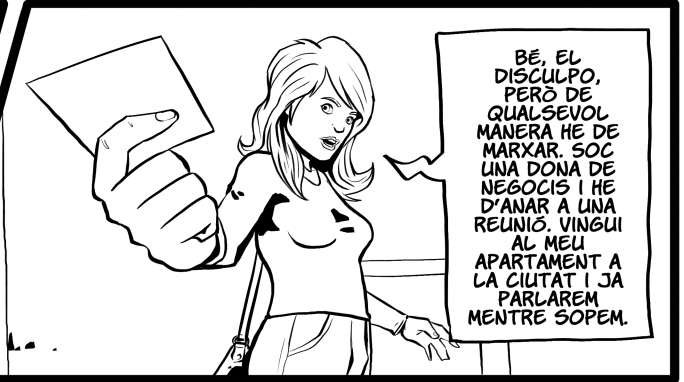
NO, IRLANDESA, PERÒ DEIXEM-NOS DE FORMALITATS I ANEM AL GRA. EL MOTIU PEL QUAL HE VINGUT A VEURE'U ÉS QUE CREC QUE... BÉ DONCS QUE A LA MEVA MANSIÓ D'IRLANDA HI HAN FANTASMES.

BÉ, JA VEIG QUE M'HA PRES PER UNA BOJA, AIXÍ QUE ADEU!

NO SE'N VAGI SI US PLAU. HO SENTO SI S'HA OFÈS, PERÒ...

BÉ, EL DISCULPO, PERÒ DE QUALSEVOL MANERA HE DE MARXAR. SOC UNA DONA DE NEGOCIS I HE D'ANAR A UNA REUNIO. VINGUI AL MEU APARTAMENT A LA CIUTAT I JA PARLAREM MENTRE SOPEM.

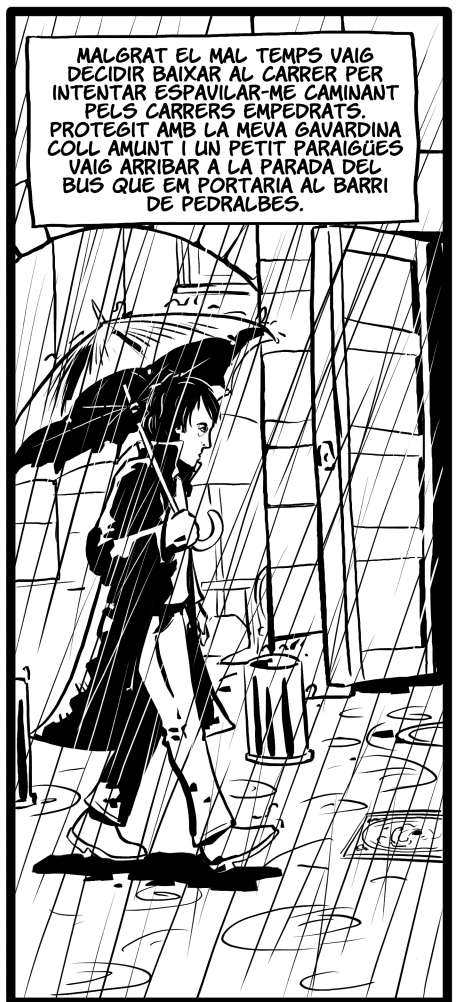

VAIG ESTÀ RUMIANT UNA ESTONA SOBRE EL CAS, QUE DE FET ENCARA NO SABIA QUIN ERA I VAIG DECIDIR D'ARREGLAR-ME PEL SOPAR.

EL MIRALL EM VA TORNAR UNA IMATGE DE MI MATEIX ESGARRIFOSA. TENIA UN ULL DE VELLUT I EL ROSTRE D'UN COLOR BLANC TIRANT A GROGUENC, QUE NO PODIA DISSIMULAR AMB RES.

NO EM QUEDAVA ALTRA QUE PASSAR DEL MEU ASPECTE I DEDICAR-ME A TRIAR EL VESTIT MENYS FASTIGÓS ENTRE ELS QUE HI HAVIEN A L'ARMARI. LA PLUJA QUEIA CONSTANT SOBRE LES TEULADES DEL VELL BARRI. LA TEMPERATURA COMENÇAVA A BAIXAR I EL FRED ES NOTAVA CADA COP MÉS.

MALGRAT EL MAL TEMPS VAIG DECIDIR BAIXAR AL CARRER PER INTENTAR ESPAVILAR-ME CAMINANT PELS CARRERS EMPEDRATS. PROTEGIT AMB LA MEVA GAVARDINA COLL AMUNT I UN PETIT PARAIGÜES VAIG ARRIBAR A LA PARADA DEL BUS QUE EM PORTARIA AL BARRI DE PEDRALBES.

AL MEU CAP RESSONAVEN LES PARAULES DE LA SENYORETA GLADIS «A LA MEVA MANSIÓ D'IRLANDA HI HAN FANTASMES». PODRIA SER UNA METAFORA PER EXPLICAR-ME QUE TENIA UNS NEBOTS QUE CONDUÏEN UN GOLF, ALS QUE VOLIA FER FORA DE CASA SEVA, PERQUÈ LI FEIEN LA PUNYETA, O VES A SABER QUE VOLIA DIR AMB «FANTASMES». SI ES TRACTAVA D'UNA ÀNIMA EN PENA, UN ESPERIT, O UN APAREGUT, UN ESPECTRE O UNA OMBRA, JO NO ERA LA PERSONA MÉS IDÒNIA.

AMB AQUESTS PENSAMENTS VAIG ARRIBAR A L'ADREÇA QUE FIGURAVA EN LA TARJA QUE M'HAVIA DONAT AQUELLA DONA MISTERIOSA. EM VA OBRIR LA PORTA DEL PIS EL TÍPIC MAJORDOM D'UNA NOVEL·LA D'AGATA CHRISTIE. AMB TOTA SEGURETAT ERA L'ASSASSÍ DELS ESPECTRES DE LA MANSIÓ, PENSARIA HERCULES POIROT. PERÒ A MI EM VA CONVIDAR A PASSAR AMB MOLTA AMABILITAT A LA SALA D'ESTAR, PER CERT, MAGNIFICAMENT DECORADA, AMB UNA PINTURA GRAN I ESTRAMBÒTICA PENJADA DE LA PARET DEL FONS QUE NO SABIA BEN BÉ QUÈ REPRESENTAVA. MENTRE PENSAVA QUE PODIA SIGNIFICAR, LA SENYORETA GLADIS HAVIA BAIXAT LES ESCALES I ES TROBAVA DARRERE MEU.

VEIG QUE LI AGRADA EL MEU PICASSO SENYOR GRONSELLES.

INTENTAVA DISSIMULAR LA MEVA IGNORÀNCIA SOBRE PINTURA, PERÒ ELLA VA NOTAR AL MOMENT QUE JO NO TENIA NI PUTA IDEA DEL QUE REPRESENTAVA EL MALEIT QUADRE.

ER, AH, SI EL PICASSO ÉS CLAR SI, CREC QUE ÉS MOLT EMOCIONAL.

SÍ, ÉS CLAR, ÉS CLAR. BÉ, ABANS DE SOPAR VOLDRIA PARLAR DE NEGOCIS.

AIXÒ, VOLIA DIR-LI QUE JO NO PUC VIATJAR A IR...

DEIA ALGUNA COSA?

NO, NO, CAP PROBLEMA SI EM PAGA EL VIATGE.

AIXÒ PER SUPOSAT.

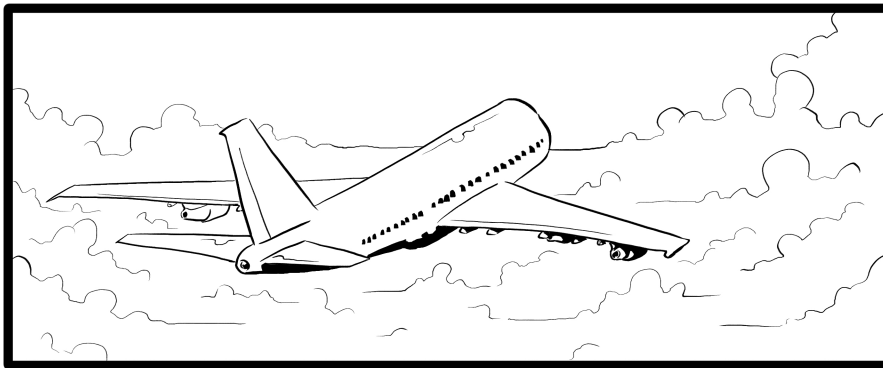
PERÒ, A MÉS,
UN CAS SOBRE
FANTASMES...

DEIA QUE... BÉ NO
TINC CAP PROBLEMA.

PERFECTE, TRACTE FET, ARA SOPAREM.
TINGUI TOTS AQUESTS DINERS I, SI RESOL
EL CAS, HI HAURAN MOLTS MÉS.

EL MAJORDOM VA PORTAR EL SOPAR I EM VAIG ATIPAR DE VALENT.
AL CAP DE TRES DIES EM VAIG TROBAR VOLANT EN AVIÓ CAP A DUBLIN.

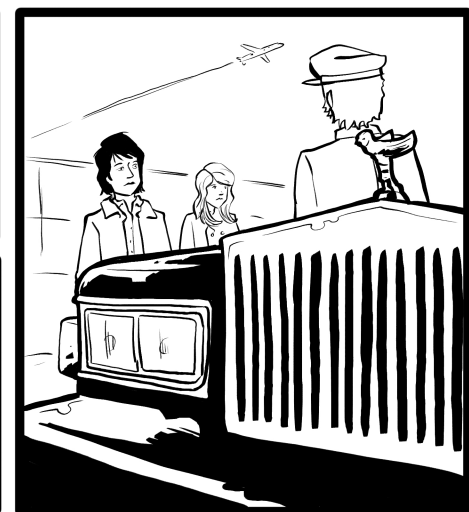

DURANT EL TRAJECTE EN AVIÓ VAIG
PODER CONVERSAR AMB LA
SENYORETA GLADIS UNA BONA
ESTONA FINS QUE EM VAIG QUEDAR
ADORMIT. AQUESTA M'INFORMÀ QUE LA
MANSIÓ, DE LA QUAL ERA PROPIETÀRIA
PER HERÈNCIA MATERNA, ES TROBAVA
SITUADA A LES AFORES DE DUBLIN, A
LA CIUTAT DE DERRY. EM VAIG
ASSABENTAR TAMBÉ DE QUE EM VA
ESCOLLIR A MI PER RESOLDRE EL
CAS, PERQUÈ TENIA MOLT BONES
REFERÈNCIES, ÉS A DIR, QUE SABIA
QUE JO ERA EL DETECTIU MÉS
HORRORÓS I ARRUINAT DE TOTS ELS
DETECTIUS QUE PASSEGEN PER LA
CIUTAT DE BARCELONA FENT VEURE
QUE TREBALLEN.

VOSTÈ
M'AFALAGA
MASSA
SENYORETA.

COM QUE ENCARA NO
M'EMPASSAVA QUE VISQUÉS AMB
FANTASMES, IRÒNICAMENT LI
VAIG PREGUNTAR SI AQUESTS
FEIEN MOLT DE SOROLL A LES
NITS, SI DONAVEN POR I TOTES
AQUESTES COLLONADES QUE
ACOSTUMEN A DIR-SE
D'AQUESTA MENA DE VISIONS.
ELLA VA CONTESTAR QUE ELS
FANTASMES QUE VIUIEN AMB
ELLA NO DONAVEN LA CLASSE
DE POR QUE TOT HOM PENSEA.
LA RESPOSTA EM VA FER RUMIAR
AL CAP D'UNA ESTONA DE NO
PENSAR EN RES EM VAIG QUEDAR
ADORMIT DE NOU.

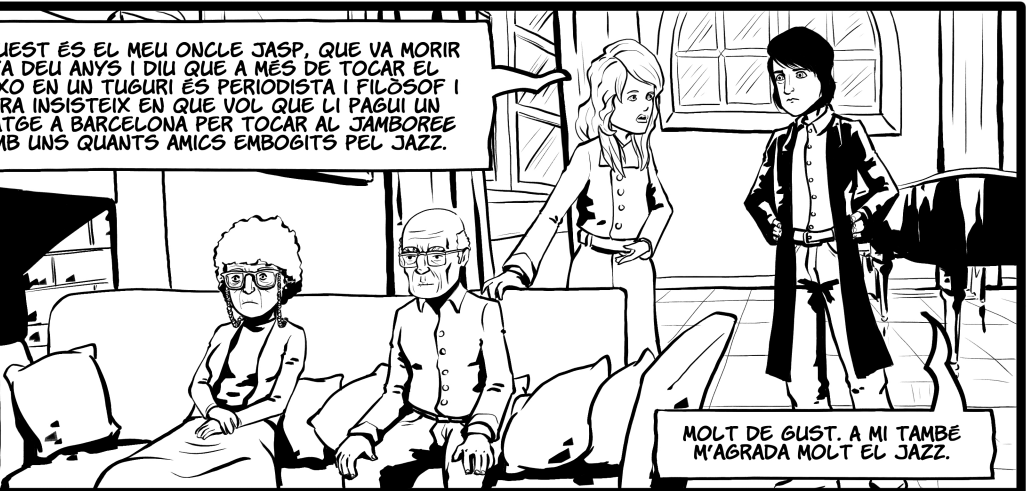

EL VIATGE SE'N VA FER LLARG FINS ARRIBAR A DERRY. LA MANSIÓ CONSTRUÏDA EN EL SEGLE XVIII, D'ESTIL GEORGIA ES TROBAVA A POC A DISTÀNCIA DEL CENTRE DE LA CIUTAT. SEGONS ANAVA EXPLICANT LA SENYORETA GLADIS, LA CASA DE CAMP TENIA 27 HABITACIONS AMB BANYERES DE MARBRE I DUES PLANTES. A MI EM VA DONAR UNA ESGARRIFANTAN TAN SOLS POSAR UN PEU A L'INTERIOR DE LA CASA.

VAM ENTRAR AL SALÓ ON DEIA QUE SEGURAMENT TROBARIEM ELS FANTASMES I EFECTIVAMENT ALLÀ ES TROBAVEN ASSEGUTS VEIENT LA TELEVISIÓ. A CONTINUACIÓ ME'LS VA PRESENTAR.

AQUEST ÉS EL MEU ONCLE JASP, QUE VA MORIR FA DEU ANYS I DIU QUE A MÉS DE TOCAR EL SAXO EN UN TUGURI ÉS PERIODISTA I FILÒSOF I ARA INSISTEIX EN QUE VOL QUE LI PAGUI UN VIATGE A BARCELONA PER TOCAR AL JAMBORÉE AMB UNS QUANTS AMICS EMOBEGITS PEL JAZZ.

MOLT DE GUST. A MI TAMBE M'AGRADA MOLT EL JAZZ.

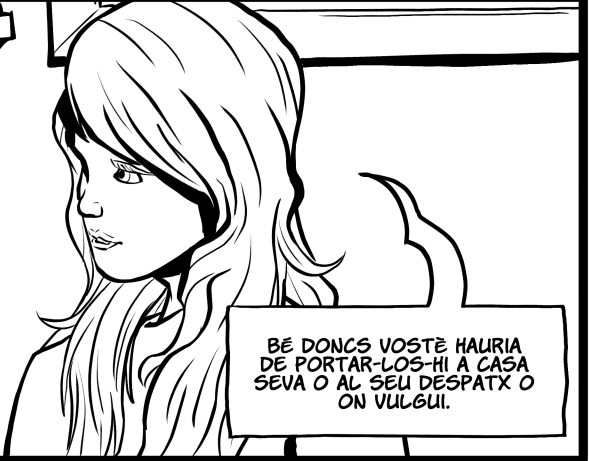
I AQUESTA ÉS LA MEVA AVIA DISCAN, LA SEVA ÀNIMA EN PENA PORTA MÉS DE CINQUANTA ANYS INTENTANT TROBAR LA SOLUCIÓ CONTRA LES TAQUES DE LES PICOTES.

ENCANTAT. I COM ES PORTA AIXO D'ESTAR MORT?.

LA SENYORETA GLADIS VA SORTIR UN MOMENT PER DONAR ORDRES AL XOFER I A LA MINYONA QUE ENCARA ESPERAVA AL COSTAT DE LA PORTA D'ENTRADA. QUAN VA TORNAR AL SALÓ LI VAIG PREGUNTAR QUÈ VOLIA QUE FÉS.

BÉ DONCS VOSTÈ HAURIA DE PORTAR-LOS-HI A CASA SEVA O AL SEU DESPATX O ON VULGUI.

PERÒ JO NO PUC... PERQUÈ NO SE SENTIRAN REBUTJATS? LA FAMÍLIA TIRA MOLT I SI S'HAN QUEDAT AMB VOSTÈ EN LLOC D'AGAFAR EL CAMÍ AL PARADIS SERÀ PERQUÈ SE L'ESTIMEN.

ESTIC SEGURA QUE A BARCELONA ES TROBARAN EN LA SEVA Salsa. JO JA ESTIC FINS AL MONYO D'AQUESTS DOS I VULL QUE MARXIN AMB VENT FRESC. VOSTÈ HA VIST LA TV ENCESA? NO, ÉS CLAR QUE NO, PERQUÈ MAI ES POSEN D'ACORD EN RES. SÓN ELS ESPERITS DE LA CONTRADICCIO.

PERÒ JO HAURÉ DE VIURE AMB FANTASMES I AIXÒ NO TE PREU...

ESTIC DISPOSADA A PAGAR EL QUE EM DEMANI. DIGUI EL PREU.

D'ACORD, AMB UNS DEU MILIONS DE PESSETES TINDRE SUFICIENT.

VAIG DIR-LI PENSANT QUE DIRIA QUE NO, PERÒ LA RESPOSTA PER PART DE LA SENYORETA GLADIS VA SER ENTREGAR-ME UN XEC AMB LA QUANTITAT QUE HAVIA DEMANAT.

AIXÍ QUE LA SENYORETA GLADIS EM VA ENGALIPAR I ARA HE DE TREBALLAR AMB FANTASMES. UNA PART IMPORTANT DELS DINERS QUE VAIG OBTENIR AL COBRAR EL XEC VAN SERVIR PER PAGAR A LA SENYORETA BRONCES ELS SALARIS ENREDERITS QUE ELS HI DEVA. AQUESTA, QUAN EM VA VEURE ACOMPANYAT DEL JASP I LA DISCAN, ELS FANTASMES QUE VAIG PORTAR D'IRLANDA, UN D'ELLS CATOLIC - REPUBLICA, I L'ALTRA UNIONISTA PROTESTANT, VA DEMANAR LA QUITANÇA I VA MARXAR A BUSCAR FEINA A UN ALTRE LLOC.

PER SORT, LA MEVA AMIGA CINDY ELS VA TROBAR MOLT ENGRESCADORS, SOBRE TOT VA FER-SE MOLT INTIMA DE LA DISCAN, PER ALLÒ DE SER AMB DUES DIFFERENTS DE LA RESTA DEL MÓN. ARA EN JASP EN FA DE SECRETARI I LA DISCAN EM RENTA LA ROBA, A LA RECERCA DE LA SOLUCIÓ A LES TAQUES DE PICOTES. BÉ, JA HE ACABAT LA MEVA HISTÒRIA, AIXÍ QUE AGAFARÉ UN DELS MEUS XICLETS I EM DORMIRÉ UNA VEGADA MÉS, PENSANT EN ELS CABELLS DAURATS DE LA SENYORETA GLADIS.